22/11/2024

π. Διονύσιος Κατερίνας: Ο άγιος Ιάκωβος «ο με συγχωρείτε»

/ Ενορίες

Ένας από τους αρίστους πνευματικούς εξομολόγους, ο οποίος δεχόταν τις αμαρτίες των ανθρώπων και παρείχε την άφεση σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου. Με αυτή του την εξουσιαστική διακονία που του έδωσε ο Κύριος δια της χάριτος της αγίας ιερωσύνης και του γεγονότος ότι κατέστη πνευματικός πολλών χιλιάδων ψυχών, η συγχώρηση ήταν συνεχώς μπροστά του.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Πέμπτη 21 Νοεμβρίου ((Αρχίππου, Φιλήμονος, Ονησίμου αποστόλων, Κικιλίας μάρτυρος και των συν αυτώ, Κλήμεντος και Σισινίου ιερομαρτύρων, Ιακώβου οσίου του εν Ευβοία του νέου ασκητού), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Ο π. Διονύσιος στο κήρυγμα του μίλησε για τον εορταζόμενο άγιο Ιάκωβο, αναφερόμενος αρχικά στο προσωνύμιο «ο με συγχωρείτε» που του αποδόθηκε, ακριβώς και επειδή στη ζωή του αξιοποιούσε, δίδασκε, προέτρεπε και ο ίδιος εφάρμοζε την μακαρία συγχώρηση προς όλους τους ανθρώπους.

«Ένας από τους αρίστους πνευματικούς εξομολόγους, ο οποίος δεχόταν τις αμαρτίες των ανθρώπων και παρείχε την άφεση σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου. Με αυτή του την εξουσιαστική διακονία που του έδωσε ο Κύριος δια της χάριτος της αγίας ιερωσύνης και του γεγονότος ότι κατέστη πνευματικός πολλών χιλιάδων ψυχών, η συγχώρηση ήταν συνεχώς μπροστά του. Η ανάγκη που είχαν οι άνθρωποι για συγχώρηση, επίσης συνείχε την καρδία του.»

Από την άλλη ο ίδιος, σε κάθε τι που έλεγε, πάντοτε είχε στο στόμα του τη λέξη «με συγχωρείτε». Και εννοούσε και την συγχώρεση της ευγενείας, αλλά πάνω από αυτήν την ευγένεια ο λόγος του είχε μία βαθύτερη, ουσιαστικότερη έκφραση και έκφανση της πράξεως και των λόγων του.

Και αυτή ήταν ότι ζητούσε από τους ανθρώπους να τον συγχωρούν, και για τις ελλείψεις του, και για τα λάθη του, γιατί οι άγιοι θεωρούν τους εαυτούς τους χειρότερους απ' όλους τους ανθρώπους.

Οι άγιοι έχουν μέσα τους την επίγνωση της αμαρτωλότητός τους, συνέχισε ο π. Διονύσιος, και μας διδάσκουν ότι πρέπει να σκάβουμε βαθιά μέσα στον εαυτό μας για να ανακαλύψουμε αυτά που μας λείπουν και να φέρουμε αρετές οι οποίες μας χρειάζονται. Και ο άγιος Ιάκωβος αξιοποιούσε αυτό το «με συγχωρείτε» γι' αυτό και του απέδωσαν οι άνθρωποι αυτό το προσωνύμιο.

«Οι άγιοι μας ζούνε τα μέλλοντα ως παρόντα και τα παρόντα τα βλέπουνε στην ολότητά τους. Όταν έχουν από το Θεό το διορατικό χάρισμα, το να βλέπουνε μέσα στις καρδιές των ανθρώπων και να γνωρίζουν τι έχουμε μέσα στην ψυχή μας, αυτό για τους αγίους δεν είναι μία ικανότητα επιδεικτική.

Δεν το κάνουν για να εντυπωσιαστούμε, ούτε για να πιστέψουμε στο Χριστό. Είναι μία φυσικά ακολουθία, γιατί ζούνε την αγιοπνευματική ατμόσφαιρα και αυτή τους κάνει να έχουν επαφή με το θείο

.»

Ο άγιος είχε στενή σχέση με το αιώνιο μέλλον και με Αυτόν που καθορίζει αυτό το αιώνιο μέλλον, τόνισε ο π. Διονύσιος. Γι’ αυτό και η σχέση του με την Αγία Τριάδα ήταν προσωπική, ουσιαστική, αληθινή, γνήσια και απαρασάλευτη. Ο δρόμος που ακολούθησε ήταν ότι σκεφτόταν ορθά, έπραττε ορθά, ομιλούσε ορθά, εκινείτο ορθά, δίδασκε ορθά, ορθοτομούσε τον λόγο της αληθείας που είναι η αγία Ορθοδοξία.

«Γι’ αυτό και ήταν βαθύτατα παραδοσιακός και βαθύτατα πρωτοπόρος. Γιατί η Ορθοδοξία και η Παράδοση δεν είναι οπισθοδρομισμός, αλλά ο βαθύτατα ορθόδοξος και παραδοσιακός, αυτός είναι ο πραγματικός νέος άνθρωπος ο οποίος φέρνει καινούργιες καταστάσεις και αγκαλιάζει με αγάπη το νέο και το μέλλον.»

Ο άγιος Ιάκωβος δεν παρέβλεπε το γεγονός της ιστορίας της Εκκλησίας που είναι

γεμάτη με συγχώρηση. Από τον Εσταυρωμένο Λυτρωτή, από τον άγιο Πρωτομάρτυρα και Αρχιδιάκονο Στέφανο, από τον άγιο Διονύσιο Επίσκοπο Αιγίνης και μέχρι της σήμερον, όλη η ιστορία της Εκκλησίας είναι γεμάτη από συγχώρηση.

Και ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο π. Διονύσιος επεσήμανε:

«*Το παρόν ανήκει σ' εμάς κι αν εμείς επιλέξουμε τη συγχώρηση προς τους άλλους και ζητούμε συγχώρηση από τους άλλους, τότε και η χθες, η ιστορία θα έχει αξία για εμάς, και το αιώνιο μέλλον μας περιμένει και το παρόν θα είναι η αιτία του παρελθόντος και η μαγιά του μέλλοντος κι έτσι θα οδηγηθούμε στον παράδεισο. Γι' αυτό και πρέπει να συγχωρούμε εδώ και τώρα, να κλείνουμε λογαριασμούς.*

Αυτό έκανε και ο άγιος Ιάκωβος «ο με συγχωρείτε», και ζητούσε την συγχώρηση των άλλων ανθρώπων και παρείχε την συγχώρηση στους άλλους ανθρώπους.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς